

Vetlla de Santa Maria

Plens d’alegria els pobles a vós acudeixen
rics i pobres, joves i vells, infants i noies
arriben i els ulls se’ls il·luminen
i retornen plens de les gràcies del cel.

**Estel esplendent sobre Montserrat,
com un raig de sol ben clar
meravellosament radiant,
escolteu nostra pregària.**

Prínceps i magnats d’estirp reial,
poderosos del món, obtingut el perdó dels pecats,
ho confessen colpejant-se el pit,
i doblegat el genoll clamen aquí: Ave Maria.

Prelats i barons, comtes il·lustres,
tots els religiosos, també els preveres, soldats, mercaders,
ciutadans, mariners, burgesos, pescadors,
allí hi són recompensats.

Pagesos, llauradors, també notaris,
advocats, escultors, tots els qui treballen la fusta,
sastres i sabaters, també els llaners,
i tota mena d’artesans es congratulen allí.

Reines, comtesses, il·lustres senyores,
mestresses i serventes, nenes petites,
joves i ancianes, igual que les viudes,
pugen aquesta muntanya, i les religioses.

Aquestes colles aquí es troben per fer prometes,
i són omplertes de gràcies per a poder-les complir,
i que tothom vegi com, enriquint aquesta cambra
i ornant-la amb joiells, retornen alliberats.

Per tant, mentre homes i dones supliquem,
rentant les nostres consciències,
preguem devotament: que puguem sentir prop nostre
la Verge gloriosa, mare de clemència,
plena de gràcia al cel.

N 1. Déu ha creat la nit perquè l'amic mediti i vetlli en les nobleses del seu Amat; i l'amic es pensava que l'havia creada perquè aquells que sofreixen treballs per amor reposin i dormin.

(Beat Ramon Llull - D'Amic e Amat)

N 2. Aquest filòsof, teòleg i místic medieval, Ramon Llull, recull bellament la idea cristiana de la nit i ens diu que el repòs del qui viu per anunciar l'evangeli no és el son corrent sinó el somni del despert, no és el relaxament sinó la vetlla que paradoxalment omple de pau l'ànima i envigoreix l'esperit.

La tradició montserratina de la Vetlla de Santa Maria està en aquesta línia i forma part de la *Laus perennis* del Santuari, precedint i prolongant la pregària de monjos i escolans.

En la nit, l'estrella dels pelegrins brilla més esplèndidament, acompanyant el desig dels que, enmig de la llum de les cent llànties que cremen prop de l'altar de Santa Maria, senten ben a prop aquesta Nostra Dona com a mare entranyable.

Sant Bernat de Claravall, a l'altra banda dels Pirineus, pensant en els pelegrins que giraven els ulls vers la Verge Mare, els exhortava amb aquestes paraules.

“Mira l’Estrella, invoca Maria”, Sant Bernat (1090-1153)

T. Oh, tu, siguis qui siguis,
que et sents lluny de la terra ferma,
arrossegat per les onades d’aquest món,
enmig de les borrasques i tempestes,
si no vols naufragar,
no apartis els ulls de la llum d’aquesta estrella.

la seva intercessió, no descuidis els exemples de la seva vida.
Si el vent de les temptacions s’aixeca,
si l’escomesa de les tribulacions s’interposa en el teu camí,
mira l’estrella, invoca Maria.

Si ets sacsejat per les agitacions de l’orgull,
de l’ambició, de la murmuració, de l’enveja,
mira l’estrella, invoca Maria.

Si la còlera, l’avarícia, els desitjos impurs
sacsegen la fràgil embarcació de la teva ànima,
aixeca els ulls cap a Maria.

Si pertorbat pel record dels teus pecats,
confús davant les poca traça de la teva consciència,
atuït per la por del Judici,
comences a deixar-te arrossegar pel remolí de la tristesa,
a estimbar-te en l’abisme de la desesperació, pensa en Maria.

Si s’aixequen les tempestes de les teves passions,
mira l’Estrella, invoca Maria.

Si la sensualitat dels teus sentits
vol enfonsar la barca del teu esperit,
aixeca els ulls de la fe, mira l’Estrella, invoca Maria.

**Si el record dels teus molts pecats
vol llançar-te a l'abisme de la desesperació,
llança una mirada a l'Estrella del cel i resa a la Mare de Déu.
Seguint-la, no et perdràs pel camí. Invocant-la, no desesperaràs.
I guiat per Ella, arribaràs al Port Celestial.**

**Que el seu nom mai no s'aparti dels teus llavis,
mai no abandoni el teu cor;
i per assolir l'auxili de seva intercessió, no descuidis els
exemples de la seva vida.
Seguint-la, no t'extraviaràs. Invocant-la, no desesperaràs.
Pensant en Ella, evitaràs tot error.**

**Si Ella et sosté, no cauràs;
si Ella et protegeix, res no hauràs de témer;
si Ella et condueix, no et cansaràs;
si Ella t'és favorable, assoliràs la fi.
I així verificaràs, per la teva pròpia experiència,
amb quanta raó va ser dit: "I el nom de la Verge era Maria."**

(30 segons de silenci)

N 1. Resseguint les imatges d'aquesta peça musicada del Llibre Vermell podem, com aquells pelegrins de fa segles, vetllar davant la Santa Imatge que en la pregària reposada i serena de la nit ens obre el cor a Déu. L'himne ens parla dels pelegrins que puguen aquesta santa muntanya:

N. 2 *Mentre homes i dones supliquem rentant les nostres consciències, preguem devotament Santa Maria.*

N 1. Fem doncs silenci en el nostre interior i recordem com nens petits abraçats a la mare la pregària que ens és com una abraçada maternal.

(30 segons de silenci)

T. Santa Maria, Mare de Déu, pregueu per nosaltres pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

**T. Senyor, vós estimeu la veritat al fons del cor,
dintre de mi m'ensenyau a tenir seny.
Aspergiu-me amb hisop, que quedi pur;
renteu-me, i seré més blanc que la neu.**

**Deixeu-me sentir els crits de festa.
Quin goig aquests ossos que havíeu fet pols!
Aparteu la mirada dels meus pecats,
esborreu les meves culpes.**

**Déu meu, creeu en mi un cor ben pur,
feu renéixer en mi un esperit ferm.
No em llanceu de la vostra presència,
ni em prengueu el vostre esperit sant.**

**Torneu-me el goig de la vostra salvació,
que em sostingui un esperit magnànim.
Ensenyaré els vostres camins als pecadors,
i tornaran a vós els qui us han abandonat.**

T. Santa Maria, Mare de Déu, pregueu per nosaltres pecadors, ara i en l'hora de la nostra mort. Amén.

(30 segons de silenci)

N 2. *L'himne ens diu que els pelegrins obtenen el perdó dels pecats, es confessen i dobleguen el genoll dient: Ave Maria!*

N 1. Quan fa que no sentim la urgència amorosa de reconciliar-nos amb Déu i amb els germans?

(30 segons de silenci)

T. Déu vos salve Maria, plena sou de gràcia, el Senyor és amb vós, beneïda sou vós entre totes les dones, i beneït és el fruit del vostre sant ventre, Jesús.

N 1. La gràcia que hem rebut en el baptisme ens va fer sants, com el mateix Senyor és sant. No deixem que aquesta santedat es converteixi en banalitat superficial.

T. Déu vos salve Maria, plena sou de gràcia, el Senyor és amb vós, beneïda sou vós entre totes les dones, i beneït és el fruit del vostre sant ventre, Jesús.

N 1. L'alegria de la fe il·lumina el nostre camí; l'esperança ens dona ànim en el treball per fer d'aquest món una família; l'amor ens ajuda tant a perdonar el qui fa el mal com a lluitar contra el mal a còpia de bé.

T. Déu vos salve Maria, plena sou de gràcia, el Senyor és amb vós, beneïda sou vós entre totes les dones, i beneït és el fruit del vostre sant ventre, Jesús.

(30 segons de silenci)

N 2. Es troben per fer prometes i són omplerts de gràcies per poder complir-les. Recompensats es congratulen.

N 1. Promesa és paraula d'amor que s'anticipa al qui estima, que treu del seu interior el millor possible per emprendre un vol més alt on tot estigui amb més harmonia amb Déu, els germans i la natura.

Pensem doncs quina prometença, quina proposta ferma de futur, pot sortir de la nostra ànima col·lectiva que faci de la comunitat un millor espai on Jesús sigui més conegut i estimat.

(1 minut de silenci)

**T. ¿Com podria retornar al Senyor
tot el bé que m'ha fet?**

**Invocant el seu nom, alçaré el calze
per celebrar la salvació.**

**Compliré les meves prometes,
ho faré davant del poble.**

**Us oferiré una víctima
en acció de gràcies,
invocant el vostre nom.**

**Compliré les meves prometes,
ho faré davant del poble,
als atriis de la casa del Senyor,
al teu bell mig Jerusalem!**

(30 segons de silenci)

N 2. *Hi concorren tots els pobles amb alegria. Hi entren per veure-ho i retornen plens de gràcia.*

N 1. L'estel dels pelegrins il·lumina la nostra mirada i ens fa veure més clar on és la nostra veritable qualitat de vida; el perdó de Déu ens aboca novament la gràcia jubilar que ens retorna a un nou punt de sortida millor. Què en farem, d'aquesta gràcia?

(30 segons de silenci)

T. **Beneeix el Senyor, ànima meva, no t'oblidis mai dels seus favors.**

N 2. «Que n'és, de bo, el Senyor!
Perdura eternament el seu amor,
és fidel per segles i segles.»

T. **Beneeix el Senyor, ànima meva, no t'oblidis mai dels seus favors.**

(Un minut de silenci)

Maria, estrella dels pelegrins

N 1. L'estrella brilla sempre per als pelegrins, però en la nit és més esplendent encara. En la nit del descans ens recrea l'esperit. En la nit del sofriment, Maria ens acompanya i vetlla la nostra pau i la nostra esperança. En la nit de la fe, Ella, amb Crist a la falda, ens pren de la mà perquè estrenyem fort la seva, i amb ella sentim cor endins l'esperança que no defrauda, l'esperança en l'amor fidel de Déu, de l'amor ressuscitat de Jesús que ens promet la seva vida en nosaltres per sempre.

La vida humana és un camí. Cap a quina meta? Com trobem el rumb? (...) Jesucrist és certament la llum per antonomàsia, el sol que brilla sobre totes les tenebres de la història. Però per arribar fins a Ell necessitem també llums properes, persones que donen llum, reflectint la llum de Crist, oferint així orientació per a la nostra travessia. I qui millor que Maria podria ser per a nosaltres estrella d'esperança, Ella que amb el seu "sí" va obrir la porta del nostre món a Déu mateix; Ella que es va convertir en l'Arca vivent de l'Aliança, en què Déu es va fer carn, es va fer un de nosaltres, va plantar la seva tenda entre nosaltres

(cf. Jn 1,14)? (Carta Encíclica Spe salvi, 49).

De les invocacions marianes del Llibre Vermell de Montserrat.

N 1. Salve, reina de l'univers,

T. humil com Jesús mateix, muntada en un pollí fill de somera.

N 1. Salve, estel de l'alba,

T. que saludàreu el Crist ressuscitat, estel del matí que no té posta.

N 1. Salve, esperança del món,

T. tota posada en l'amor de Déu fet infant als vostres braços.

N 1. Salve, emperadriu de la ciutat joiosa,

T. patrimoni dels humils i dels pobres de Jahvé.

N 1. Salve, vaixell de pau,

T. que navega fins arribar a port
enmig de la impetuositat de les aigües.

N 1. Salve, flor de les flors,

T. que eleveu a Déu la pregària de tots els qui us invoquen.

N 1. Salve, rosa placent,

T. que feu de les espines noves tiges per germinar.

N 1. Salve, verge bruna de Montserrat,

T. Mare i patrona nostra.

Presidiu les nostres llars, les nostres alegries i tristeses.

Feu-nos fidels a l'amor promès,

respectuosos amb el món que ens ha estat donat,

productius en el nostre treball,

prudents en les nostres decisions,

humils en el nostre capteniment,

agosarats per les coses del Regne.

I sigueu sempre l'estel esplendent de monjos i pelegrins

que ens guï a tots fins a la glòria, que és

conèixer, estimar i ser estimats

de Jesucrist Nostre Senyor. Amén.

T. Rosa d'abril, Morena de la serra,
de Montserrat estel:
il·lumineu la catalana terra,
guieu-nos cap al Cel.

**Alba naixent d'estrelles coronada,
Ciutat de Déu que somnià David,
a vostres peus la lluna s'és posada,
el sol sos raigs vos dona per vestit.**

Santuari de Montserrat